

Cannonball

- bakom kulisserna

Cannonball är ingalunda något nytt begrepp, hastighetstävling mellan A och B har körts i många årtionden, mest uppmärksammat kanske genom filmen Cannonball Run från 1981 med Burt Reynolds i en av huvudrollerna. Även om filmen var en sk actionkomedi fanns en verklighet bakom och många har Cannonballtävlingarna varit som gäckt lag och ordning över vårt runda klot.

Cannonball för scootrar är inget nytt det heller, redan på 50-talet tävlades det friskt i hastighet mellan A och B även om det oftast skedde under ordnande former och på tävlingsbanor. Cannonball som vi känner till det har körts för scootrar sedan ca 10 år tillbaka i sydtyskland, ofta över alperna ner till Italien och även våra vänner i Holland har anordnat Cannonball i ett par år nu.

Så idén var ingalunda ny, dock var det premiär för Sverige, när vi i Lambretta Club Malmö bestämde oss för att arrangera Cannonball Scooter Run 2003. Inspirerad av ett reportage i Scootering lades idén fram under hösten 2002 och övriga i styrelsen tände direkt och planerna började smidas omedelbart. Snabbt konstaterade vi att om ett Cannonball för scootrar skulle vara genomförbart där alla kunde vara med skulle inte enbart hastighet vara utslagsgivande utan även navigation och kontroller sk "checkpoints" skulle ha inverkan på sluttiden.

1997 arrangerades Skåne Runt, ett trevligt och omtyckt arrangemang där vi i gemensam trupp åkte runt längs kusten i Skåne och nattade över i Kristianstad med tillhörande grillfest på kvällen. Således hade vi en bra grundrutt att utgå ifrån och dessutom ett bra ställe att övernatta på i form av Charlottenborgs camping/vandrarhem i Kristiansstad.

Fram med skånekartan, vi studerade denna noggrant och märkte ut förslag på lämpliga orter där checkpoints skulle kunna läggas, dessutom studerades andra alternativ för övernattnig. Ett antal söndagar lades sedan på att köra runt i sydöstra skåne och bestämma var checkpoints skulle ligga och vad dessa skulle innehålla, kriterier för checkpoints som vi hade var att de skulle vara scooterrelaterade, samma möjlighet oavsett kubik på scooter eller kön på förare samt om det fanns möjlighet även anknyta till den lokala kulturen.

Avgörande för att arrangemanget skulle fungera var väl utformade checkpointsinstruktioner, dessa filades och diskuterades mycket kring innan texten sattes, dessutom fotograferades samtliga lägen för checkpoints så att inga tveksamheter skulle föreligga för deltagarna (att sedan folk körde fel ändå hörde ju till tävlingen). Calle producerade sedan fram häftena som blev väldigt uppskattade.

En följebil för eventuella ras ansåg vi var en självklar service, genom Mambas försorg säkrades denna bil både 2003 och 2004 (2003 var den knöckfull, 2004 helt tom!!), stort tack till Magnus "Mamba" Ericsson som rattade denna bil båda åren.

Efter många mil i bil med skånekartan i högsta hugg (jag tror vi såg varenda grästuva) var vi äntligen klara och vi kunde fortsätta att klura ut hur dessa checkpoints skulle spela sin roll i tävlingen. Allt skulle givetvis gå på tid och för att inte TS1-Lambretter eller Malossi-Vespor skulle köra sig till en enkel seger på hastighet bestämdes att deltagarna på checkpoints antingen skulle vinna eller förlora tid beroende på hur de väl utförde uppgiften, detta i kombination med hur många mil rutten var (om man höll sig till "rätt" väg det vill säga) skulle ge oss en kittlande tävling där igenting var säkert. Då vi inte hade ett överflöd av medhjälpare så klurade vi ut att om vi tog hjälp av det lokala utbudet tex en bensinmack eller affär så kunde de hjälpa oss med dessa checkpoints samtidigt som de fick lite merförsäljning, idén lika enkel som effektiv – handla något valfritt och bevisa din närvaro med tiden på kvittot. De bemannade checkpointsen bestod av olika scooterrelaterade tävlingar såsom slowride, scooterdelmemory, kast med litet scooterdäck och med förankring till den lokala kulturen, kast med äpple nere i Kivik.

I teorin var rutten och aktiviteterna klara således, en tidmall producerades i Excel där alla tider loggades samt uträkning skedde, resp. bemannad checkpoints gick igenom och varenda pryl som skulle med loggades för ingenting skulle glömmas när det väl var dags, till sist provkördes rundan med tidtagning för att säkra att vi inte hade gjort några "blunders".

Att vi lyckats med att klura ut en kombination av hastighet och tidtillägg/tidförtjänst visade sig dels att i ledning från dag 1 låg tjejlaget Glamgirls på en ET4 150 samt att 2003 års tävling vanns av Henrik Börjesson och Fredrik Fogelqvist på Vespa Rally 200 resp. en Bajaj Cub. Helt avgörande för deras vinst var hur de presterat på checkpoints samt att de orienterat väl.

Dock skulle det inte baras köras scooter utan övernattnig med tillhörande grillfest samt frukost morgonen efter skulle även detta arrangeras. Vi gjorde det så enkelt för oss som vi kunde, vi kontaktade Charlottenborgs camping där vi nattat över 1997 och kollade, jodå vi var välkomna så vi bokade samtliga rum de hade att erbjuda med option att slutbekräfta antalet två veckor innan start – kalas! Det gäller att utnyttja alla resurser som finns tillbuds – för vår del fanns det kunskap i klubben i form av rutin att arrangera stora tillställningar både ute och inne och dessutom fick vi till flera bra deal där mycket av maten blev sponsrad vilket underlättade vår budget rejält givetvis.

För att rama in helgen gjorde vi en överenskommelse med vårt favorithak i Malmö, Tex Mex Bar,

och kunde på så sätt få till en uppvärmningsfest på fredagen och ett avslut på söndagen utan att detta innebar allt för stor ansträngning från vår sida.

Ryktet att vi arrangerade Sveriges första Cannonball för scooter gick tidigt redan på vintern 02/03 och vi bekräftade så tidigt vi kunde att så skulle ske. För att i så tidigt skede som möjligt ha kontroll på antal deltagare och arrangemangets omfattning uppmanade vi till föränmälning samt förskotts betalning vilket underlättade klubbens ekonomi betydligt. Intresset från Sveriges scooterister var på topp och vi insåg snart att detta skulle bli en omfattande tillställning vilket glädde oss oerhört givetvis. Hemlighetsmakeriet var stort hela våren och först två veckor innan start offentliggjordes var och när.

2003 blev en succé, det var alla som var med överens om. Vi arrangörer loggade dock en del missar och efter ett utvärderingsmöte kunde vi konstatera ett antal missar bla att vi var underbemannade på campingen och speciellt under kvällen, att det inte var optimalt att starta på en ort och övernatta på en annan (mycket transport av gods) samt att söndagens avslutning blev i tidsnöd då alla deltagare ville hem (de flesta hade ju många mil hemåt).

Dock var vi triggade att arrangera ännu en gång och trots uppvaktning från övriga Lambrettaklubbar i Sverige som ville ta över arrangemanget ville vi göra det igen och givetvis bättre.

Inför 2004 hade vi således rutin och erfarenhet från 2003 och dessutom ett antal punkter som skulle genomföras bättre, dessutom ville vi givetvis att arrangemanget skulle lyftas ytterligare en nivå.

Tidigt gick vi ut med att Cannonball 2004 skulle bli bättre, större och snabbare.

Deltagare som var med 2003 anmälde sig snabbt för att på så sätt säkra en tidig start men de bedrog sig då vi i år ändrade startlistan så lagen startade i bokstavsordning.

Vi bestämde tidigt att en förutsättning för ett bättre arrangemang var att vi hade ett "basecamp" där vi köringarna kunde utgå ifrån samtidigt som deltagarna kunde koppla av före och efter med tak över huvudet, underhållning samt mat och dryck. Detta var dock enklare sagt än gjort, vi spenderade åtskilliga timmar på nätet och i telefon för att jaga fram ett optimalt ställe för ändamålet. Ett par studiebesök under vintern vilket ledde till att förslag ströks gång på gång gjorde att vi så smått började tvivla på att vi skulle få till det. Till slut hittar så Calle drömstället, mitt i ingenstans utanför Hässleholm ligger Lillsjödalen, en gård med rum ovanpå, bra gemensamma lokaler och ett stort rejält kök. Dessutom två intilliggande hus, bastu och sjö. Inte nog med det – stället används i princip bara till att husera studenter från Lund och deras diverse tillställningar – stället är således bra "infestat" och oömt.

Med Lillsjödalen som grund kunde sedan de två dagsruterna sättas, samma förutsättningar som 2003 men vi drog ut sträckningen något så dagsetapperna landande på runt ca 15 mil om dagen.

För att ytterligare höja underhållningsvärdet och tempot i tävlingen kläcktes idén att dela ut rosa ledartröjor till det lag som ledde efter etapp 1, stolta grabbar från Åhyddan mottog dessa på lördagskvällen.

Deltagare som varit med 2003 hade givetvis en fördel av att de visste grundförutsättningarna, vi klurade på hur vi dels skulle bromsa denna fördel samt hur vi skulle kunna höja spänningen ytterligare. Checkpoint gamble blev lösningen, efter sista checkpoint dag 2 fick man två val: kör direkt till mål eller riska en omväg och ta chansen att vinna två timmars tidsavdrag. Ungefär två tredjedelar tog chansen, de flesta svarade rätt på frågan när Lambretta Club Malmö bildades och kunde tjäna 2 timmars avdrag. Några som inte tog chansen var bla fjolårs vinnarna Team Tandoori som således brände sina vinstchanser. Segrare 2004, i ledningen redan efter dag 1 och ointagliga dag 2 – Åhyddans Mc från Linköping.

Rutinen och erfarenheterna från 2003 gjorde att vi bemannade upp rejält på Lillsjödalen, medan scooterister flängde i skogarna runt Hässleholm städades det och lagades mat på Lillsjödalen, funktionärer från hela Sverige hjälpte oss både på Lillsjödalen och ute på checkpoints – stort tack allihopa!

Trots att arrangemanget var betydligt mer omfattande i år bla stod vi själva för all mat och dryck, Anette & Bea gjorde en jätteinsats att samordna detta, var det en oerhörd fördel att ha ett basecamp. Trots dörrar som gick i baklås, säkringar som gick, mat som saknades, CD-spelare som gick sönder osv osv men allt det där hör till på något sätt.

Dessutom betydligt mer luft tidsmässigt i hela arrangemanget, vi körde dag 1 redan på fredagen i år (klämdag eftersom torsdagen var röd – Kristi himmelsfärd) vilket gjorde att söndagen blev hemfärdsdag efter en riktigt bra brakavslutning på lördagen.

Efter ca 100 timmars planering och genomförande per man kunde Anette, Bea, Calle, Magnus samt undertecknad konstatera att vi levde upp till det vi utlovade – bättre, större & snabbare.

Efter två år av Cannonball i Skåne är det nu dags för arrangemanget att gå av stapeln i en annan geografi och med förhoppningsvis nya tips och trix.

Dessutom kan vi själva vara med och tävla och då j...

Olof Fransson för Lambretta Club Malmö